

betragtes som Kirkens, og dermed skal Folkekirken klare sig selv. Men saa kan man faktisk komme til det Punkt, som jeg her nævner, og derfor kan jeg heller ikke undlade at fremføre den Tanke, som jeg ogsaa var Talsmand for i det kirkelige Udvalg: dersom det skulde blive saaledes, hvorfor saa ikke have en Paragraf i Loven, der udtaler, at i saa Fald kunde der anvendes, hvad jeg vilde kalde en Landsligning blandt Folkekirkens Medlemmer? Det vilde synes mig, være den før Kirken smukkeste Løsning, og jeg synes, at der fra Statsmagten heller ikke kunde siges noget særligt derimod. Der blev da ogsaa, naar det blev en Landsligning kun blandt Folkekirkens Medlemmer, taget skyldigt Hensyn til de Medlemmer af Folket, som ikke var Medlemmer af Folkekirken. Dette er en Bemærkning, jeg ikke har villet undlade at fremsætte til senere Overvejelse i et Udvalg.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Næst at takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, skal jeg tillade mig ganske kort at gaa ind paa enkelte af de Punkter, der særlig har været fremdraget.

Man har fra forskellige Sider i høj Grad ønsket, at laveste Lønningsklasse kunde begynde med 2,200 Kroner og ikke med 2,000, og jeg kan i al Almindelighed godt tiltræde det Ønske, der ogsaa har været mit. Men jeg anser det dog for vigtigere at beholde den hurtigere Stigning ved de hyppigere Lønningstillæg, som Lovforslaget har i Forhold til det kirkelige Udvalgs Forslag, end at forhøje Begyndelseslønningen og saa gøre Løntillægene langsommere eller mindre. Hvis jeg maa tillade mig en saa husholderisk Bemærkning, vil jeg sige, at jeg finder i Almindelighed, at det ingen Skade er til, at unge Mennesker, der sætter Bo, naar de skal føre en Virksomhed med smaa Midler Livet igennem, begynder noget smaat og lærer at indrette sig et Hus økonomisk og godt. Saa kommer de gode Dage siden, og saa kan de benyttes bedre og med større Virkning. Derfor foretrækker jeg en noget mindre Begyndelsesløn og saa en lidt hurtigere og sikrere Stigning. Men hvis der for øvrigt under Forhandlingen skulde paavises nogen Udvej til at komme op til de 2,200, saa skal jeg personlig ikke stille mig derimod, men jeg tror vanskeligt, at man kan naa over dette Punkt, før Loven kommer til Revision. Jeg vil udtale det Haab, at man til den

Tid vil finde samme velvillige Stemning baade i dette og det andet Ting, saa vil Grundlønnen blive hævet i laveste Lønningsklasse.

Af forskellige Talere er det berørt, at Alderstillægene først løber fra det 28de Aar, og man har ment, at det vilde være ret unødvendigt at opretholde den Bestemmelse.

I Henhold til de nye Bestemmelser, der er komne ind i Lovforslaget under Behandlingen i Folketinget, kan en teologisk Kandidat, der har haft en ikke pensionsberettiget Virksomhed i Skole eller Kirke, tage indtil 8 Aars Anciennitet med sig. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at naar Talen er om at faa Løntillæg, gælder disse 8 Aar selvfølgelig kun fra 28 Aars Alderen, saa man kan ikke, fordi man er gaaet ind i Skolens Tjeneste, naar man er 25 Aar, møde op, naar man er 28 Aar, og søge Embede og saaledes have indvundet 3 Aar eller næsten hele Perioden til det første Løntillæg. Det kan ikke lade sig gøre. Disse nye Bestemmelser forandrer intet med Hensyn til Bestemmelsen om de 28 Aar. Jeg kan indrømme det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg), at man, naar man giver en Mand et Embede i Kirken, ogsaa nok kunde være forpligtet til at give ham en Stigning i Lønnen efter 4 Aars Forløb, idet man, naar man betror ham et Embede, ogsaa maa ville give ham Løn derfor. Beredvilligheden fra min Side er udtrykt i, at jeg har tilstillet Folketingsudvalget en Skrivelse fra Professor Westergaard, i hvilken han gør opmærksom paa, at man i saa Henseende ikke har behov at være saa ængstelig, hvad det økonomiske angaar. Det er altsaa en rent, om jeg saa maa sige pædagogisk Foranstaltning, der tilsigtes med Bestemmelsen om de 28 Aar, men om dette kan der maaske forhandles videre i Udvalget.

Saa vidt jeg forstaa, har der ikke ytret sig nogen Betænkelse ved at lade samtlige Ansøgninger komme til Menighedsraadets Erklæring, og dette er jeg overmaade taknemmelig for, idet man derigennem naar til, at Menighedens Valg bør være det afgørende.

Mod Forslaget om at lade Embedet veksle i Klasse er det fremført, at en Mand, der som ung gaar ind i et Embede, kan risikere aldrig at komme over den laveste Lønning, hvis han ikke bliver forflyttet. Dette er jo rigtigt. Hvis man vil sikre alle at komme op til Maksimumslønnen, kan man ikke have Lønningsklasser, saa